

som jeg haaber snart vil komme til Forhandling her. Men ogsaa fra selve den aktive Sømandsstands Side er der kommet Protester. Jeg skal saaledes minde om, at der er udstedt et Opraab, undertegnet af to Styrmand, hvori de opfordre deres Kolleger over hele Landet til ikke at tage Plads i saadanne Koffardskibe, som føres af Marineofficerer. Jeg synes, at hvad den private Sømandsstand her har gjort, er fuldt ud berettiget. Den bør for enhver Pris værne om sine Rettigheder og ikke taalmodig finde sig i, at Statens Embedsmænd, hvad Marinens Officerer dog ere, tage Brødet ud af Munden paa den nyttige, private Sømandsstand. Var det endda saaledes, at denne var daarlig, men det kan paa ingen Maade siges. Hvad den teoretiske Uddannelse angaar, staaer vor Navigationsskole sikkert paa et lige saa højt Trin som Navigationsskolerne andetsteds, og hvad dens praktiske Uddannelse angaar, har jeg altid hørt, at den danske Sømand regnes med blandt de bedste, som man har nogetsteds. Hvad det praktiske Sømandsskab angaar, staae de i alt Fald betydelig over det, som vore Marineofficerer ere i Besiddelse af. Men det er jo saaledes og har altid været saaledes, at hvor der skal optrædes paa Sømandsstandens Vegne, er det stadig Marinens Officerer, der træde frem. Det er dem, der optræde som Talsmænd for Søværnet i Rigsdagen, ved Kaproninger og Kapsejladser er det ogsaa dem, der træde frem, ved splendide Middage, som afholdes, naar der kommer fremmede Orlogsmænd, er det naturligvis ogsaa Marinens Officerer, der træde frem. Men alt det skal jeg lade være, hvad det er, deri har den private Sømandsstand fundet sig taalmodig, fordi den er af en beskeden Natur, men naar Marinens Officerer saaledes træde ind paa dens Omraade og tage Brødet ud af Munden paa den, kan man forstaa, at den bliver harmfuld og søger at værne om sit naturlige Arbejdsomraade. Det er mange Steder, man træffer paa Marinens Officerer. Man træffer dem i det forenede Dampskibsselskab, i Statsbanernes Skibe, i Fyrværnets Skibe, i den grønlandske Handels Skibe og nu ogsaa i det nydannede østasiatiske Kompagnis Skibe. Det synes jeg, som sagt, er et Overgreb, og jeg har derfor tilladt mig at stille dette Ændringsforslag, fordi jeg synes, at der ikke er Mening i, at Staten skal give denne Understøttelse, for at Marinens Officerer kunne optræde paa en saadan Maade. Jeg synes, at der er al Grund til at nedsætte denne Bevilling.

Jeg ved nu nok, hvad den ærede Minister bl. a. vil svare herpaa. Han vil sige, at Beløbet skal bevilges, for at Marinens Officerer kunne faa Lejlighed til at øve sig i praktisk Sømandsskab. Ja, det kan godt være, at det er nødvendigt. Det er vist ikke meget Sømandsskab, vore Marineofficerer komme i Besiddelse af ved at sejle nogle faa Sommermaaneder i vore hjemlige Farvande. Men hvis det er Tilfældet, burde Marineministeriet sørge for, at Beløbet kom alle Søofficererne til gode. Ved nærmere Undersøgelse viser det sig imidlertid, at en Søofficer har været 3 Aar om Bord i det forenede Dampskibsselskabs Skibe og derefter 3 Aar i Statsbanernes Skibe. Han har saaledes været ude i 6 Aar for at lære praktisk Sømandsskab. Er det Hovedformaålet, er det alt for lang Tid at ofre paa en enkelt Mand, for saa kan Turen ikke komme til de andre. Det er, saa vidt jeg ved, en god Forretning for disse Officerer at faa disse vellønnede Pladser. Det er de bedste, der kunne opnaas i Handelsmarinen, og ved Siden af faa de Understøttelser af Staten, de trække alligevel deres Gager i den Tid, de fare til Koffardis. Jeg kan derfor saa godt forstaa, at Marinens Officerer med Glæde tage imod en saadan Tjeneste, naar de kunne faa fat derpaa. Man kan heller ikke bebrejde det østasiatiske Kompagni noget. Det staaer fuldstændig frit og har Ret til at antage, hvem det vil til sine Skibe. Men det forekommer mig, at der i dette Tilfælde er Grund til at rette en Bebrejdelse mod den ærede Marineminister, thi saa vidt jeg ved, kan ingen Officer træde i privat Tjeneste uden at faa Orlov og indhente sin øverste Chefs Tilladelse. Jeg har derfor tilladt mig at fremdrage denne Sag ved denne Lejlighed for at spørge den ærede Marineminister, om han ikke agter at sætte en Stopper for, at Marinens Officerer i den Grad tage de bedste Pladser, som findes i vor Handelsmarine, og gøre den private Sømandsstand brødløs.

Jeg har med Hensyn til Marinens Bibliotek foreslaaet at nedsætte det Tilskud, som gives dertil, 6,200 Kr., med 3,000 Kr. Jeg vil straks udtale, at jeg er en Ven af Biblioteker. Jeg tror, at et Bibliotek kan udrette meget godt i Samfundet, det vil sige, naar de Penge, der gives til Biblioteket, blive anvendte paa rette Maade. Men naar man nærmere undersøger, hvorledes de Penge, som gives til Marinens Bibliotek, anvendes, ser man, at det slet ikke er for at udbrede almindelig Oplys-